

[Finansministeren.]

folke- og invalidepensionisterne m. fl. er steget fra 1965 til 1966. I tidligere år er de forskellige ydelser steget med nogenlunde samme procent, og de forskellige grupper af pensionister m. v. har derfor fået nedslag efter samme regler. I år har personer, der modtager ydelser efter de nye regler i invalidepensionsloven, normalt haft indtægtsstigninger, der er noget større end stigningen i de ydelser, der er udbetalt til folkepensionister, enkepensionister og de ældre invalidepensionister, der får pension efter de gamle regler. Endvidere er den ny invalidepension gradueret efter modtagerens muligheder for at skaffe sig erhvervsindtægt ved siden af pensionen. Denne forskel i indtægtsudviklingen for de forskellige grupper af skatteydere, der skal have nedslag, har gjort det hensigtsmæssigt at afpasse nedslagsreglerne efter de enkelte gruppers indtægtsstigninger fra 1965 til 1966. Derfor foreslås der nu indført to forskellige former for nedslag. De personer, der får ydelser efter de ny regler i invalidepensionsloven, skal have et fast nedslag, der er uafhængigt af indkomstens størrelse. Folkepensionister, enkepensionister og ældre invalidepensionister, der får ydelser efter de gamle regler, skal derimod stadig have et nedslag, der som hidtil er indtægtsbestemt, og som er afpasset efter indtægtsudviklingen for disse grupper.

Det indtægtsbestemte nedslag foreslås ændret, således at maksimalindkomsten forhøjes fra 13.000 kr. til 16.000 kr. og overgrænsen for nedslaget fra 4.500 kr. til 6.000 kr. Fra 1965 til 1966 er folkepensionen steget med ca. 1.000 — ca. 1.500 kr. Hvis nedskrivningsreglerne og nedslagsreglerne ikke ændres, vil disse stigninger i folkepensionen medføre, at de fleste af de ægtepar, hvor begge ægtefæller er pensionsberettigede, får skattestigninger på mellem ca. 70 kr. og ca. 370 kr., selv om de ikke har anden indtægt end folkepensionen. Efter de foreslåede nedslagsregler slipper de fleste af

de personer, der ikke har indtægter ud over folkepensionen, for skattestigninger.

Det faste nedslag til personer, der modtager ydelser efter de nye regler i invalidepensionsloven, skal efter forslaget udgøre 2.500 kr. De forhøjede ydelser, der er udbetalt fra den 1. april 1966, har bevirket, at forskellige grupper af invalidepensionister fra 1965 til 1966 har fået deres pension forhøjet med fra ca. 2.000 kr. til ca. 4.600 kr. En del af disse indtægtsstigninger vil dog blive fritaget for beskættning, dersom det såkaldte invaliditetsbeløb gøres skattefrit. En bestemmelse herom er optaget i det forslag til ændring i ligningsloven, som jeg for nylig har fremsat her i tinget.

Overgangen til fast nedslag er ikke nødvendig af hensyn til de invalidepensionister, der ikke har anden indtægt end pensionen. Hvis invaliditetsbeløbet gøres skattefrit, ville de i de fleste tilfælde undgå skattestigning, selv om de fik indtægtsbestemt nedslag efter de regler, der nu foreslås for folkepensionister m. fl. Derimod ville det indtægtsbestemte nedslag virke mindre hensigtsmæssigt for de invalidepensionister, der har anden indtægt ved siden af pensionen. Aftrapningen af det indtægtsbestemte nedslag bevirker nemlig, at merindtægt i visse tilfælde beskattes særlig hårdt, idet marginals-katten fordobles. På indtægtstrin mellem 10.000 kr. og 16.000 kr. ville en merindtægt således i de fleste kommuner blive beskattet med 70-80 pct. det første år mod normalt 35-40 pct. En så hård beskættning af invalidepensionisters ekstraintægter må forekomme særlig betænkelig på baggrund af, at invalidepensionens størrelse efter de ny regler er afpasset efter modtagerens erhvervsevne, således at pensionister med en vis erhvervsevne tilskyndes til at skaffe sig erhvervsindtægt ved siden af pensionen.

Hvis de indtægtsbestemte nedslag som foreslået erstattes med et fast nedslag, vil personer, der modtager ydelser ifølge invalidepensionslovens ny regler, helt undgå at